

2. artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och kravet på skydd mot godtyckliga ingripanden från det allmänna i en persons privata verksamhetssfär, i den del tribunalen förklarat att rätten till hemmets okränkbarhet inte krävde att Europeiska kommissionens beslut C(2017) 1054
- i) begränsade kommissionens inspektionsbefogenheter i tiden, och
- ii) begränsade vilka hos vilka personer och i vilka lokaler inspektioner får ske, och
3. artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i den del tribunalen förklarat att de bestämmelser som gäller för kommissionens inspektioner är förenliga med rätten till ett effektivt rättsmedel.

Överklagande ingett den 21 december 2020 av Intermarché Casino Achats av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 oktober 2020 i mål T-254/17, Casino Achats mot kommissionen

(Mål C-693/20 P)

(2021/C 62/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Intermarché Casino Achats (ombud: Y. Utzschneider, J. Jourdan, C. Mussi och S. Eder, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- delvis upphäva tribunalens dom av den 5 oktober 2020 i mål T-254/17, i den del den delvis ogillade Intermarché Casino Achats talan om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 9 februari 2017, meddelat med stöd av artikel 20.1 och 20.4 i förordning nr 1/2003 (ärende AT.40466 – Tute 1) och i den del klaganden förpliktades att ersätta rättegångskostnaderna,
- ogiltigförklara artikel 1 a i kommissionens beslut av den 9 februari 2017 i ovannämnda ärende AT.40466, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar genom sin första grund att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen underkände invändningen att artikel 20.1 och 20.4 i förordning nr 1/2003 är rättsstridiga av den anledningen att det saknas lämpliga rättsmedel mot hur inspektioner genomförs, vilket inte är förenligt med kraven på ett effektivt rättsmedel i artikel 47 stadgan om de grundläggande rättigheterna och i praxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

I den andra grunden anför klaganden att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att de handlingar som kommissionen lagt fram för att visa att det förelåg välgrundade misstankar för en överträdelse vid tidpunkten för inspektionen kunde beaktas utan att formkraven i förordning nr 1/2003 och förordning nr 773/2004 behövde iaktas. Den felaktiga rättstillämpningen innebär att tribunalens slutsats att det förelåg välgrundade misstankar för den överträdelse som anges i artikel 1 a i beslutet om inspektion också är behäftad med fel. Tribunalen åsidosatte därmed rätten till skydd för privatlivet enligt artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna när den inte ogiltigförklarade artikel 1 a i beslutet om inspektion.

Genom den tredje grunden hävdar klaganden att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att rätten till skydd för privatlivet enligt artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna inte ställde krav på att en tidsgräns för inspektionen preciserades i inspektionsbeslutet och när den inte ogiltigförklarade beslutet av det skälet.

Överklagande ingett den 28 december 2020 av Maria Teresa Coppo Gavazzi m.fl. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 oktober 2020 i mål T-389/19 – T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19 – T-414/19, T-416/19 – T-418/19, T-420/19 – T-422/19, T-425/19 – T-427/19, T-429/19 – T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19 – T-442/19, T-444/19 – T-446/19, T-448/19, T-450/19 – T-454/19, T-463/19 och T-465/19 Maria Teresa Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet

(Mål C-725/20 P)

(2021/C 62/25)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Maria Teresa Coppo Gavazzi, Cristiana Muscardini, Luigi Vinci, Agostino Mantovani, Anna Catasta, Vanda Novati, Francesco Enrico Speroni, Maria Di Meo, Giuseppe Di Lello Finuoli, Raffaele Lombardo, Olivier Dupuis, Leda Frittelli, Livio Filippi, Vincenzo Viola, Antonio Mussa, Mauro Nobilia, Sergio Camillo Segre, Stefano De Luca, Riccardo Ventre, Mirella Musoni, Francesco Iacono, Vito Bonsignore, Claudio Azzolini, Vincenzo Aita, Mario Mantovani, Vincenzo Mattina, Romano Maria La Russa, Giorgio Carollo, Fiammetta Cucurnia, per conto proprio ed in qualità di erede di Giulietto Chiesa, Roberto Costanzo, Giorgio Gallenzi, in qualità di erede di Giulio Cesare Gallenzi, Vitaliano Gemelli, Pasqualina Napoletano, Ida Panusa (ombud: M. Merola, avvocato)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa mål T-453/19 Panusa/parlamentet till tribunalen för avgörande,
- ogiltigförklara de angripna besluten vad avser övriga klagande,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Den första grunden för överklagandet: Klagandena gör gällande felaktig rättstillämpning bestående i att tribunalen ansåg att de beslut mot vilken talan väckts vid den saknade samband med rätten till pension och inte påverkade densamma, och att de därför var förenliga med allmänna rättsprinciper och med stadgan om de grundläggande rättigheterna. Felet uppkom genom att det gjordes en abstrakt och godtycklig skillnad mellan rätten till pension och rätten till pensionsförmåner. De angripna besluten påverkade rätten till pension negativt, och utgjorde därmed ett åsidosättande av inte bara tillämpningsföreskrifterna i ledamotsstadgan utan även rätten till egendom, liksom proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.

Den andra grunden för överklagandet: Klagandena gör gällande flera fall av felaktig rättstillämpning vid prövningen av de processuella grunder för ogiltigförklaring som framlades av sökandena i första instans, särskilt med avseende på fastställande av den korrekta rättsliga grunden för de angripna besluten, befogenheten hos den enhetschef som antog beslutet och bristande motivering. Tribunalen borde ha konstaterat att de angripna besluten grundades på en bestämmelse som redan upphävts, och eftersom de kvalificeras som extraordinära administrativa åtgärder skulle de ha antagits av parlamentets presidium. Tribunalen gjorde dessutom en orimlig utvidgning av möjligheten att ge en motivering genom hänvisning till andra handlingar. Grunderna för beslutet anges nämligen inte i de angripna besluten utan i ett yttrande från parlamentets rättstjänst, till vilken det inte ens förekommer en hänvisning i dessa eller i förarbetena.